

правопорушень, а також застосовувати до правопорушників кримінальну відповідальність за умисне невиконання судового рішення про позбавлення права керувати транспортними засобами. Ще досить важливим фактором є посилення ролі органів місцевого самоврядування в забезпеченні системи безпеки дорожнього руху в містах, населених пунктах з обов'язковим визначенням відповідальних за виконання та подання звітів регіональних органів, а також надання органам місцевого самоврядування повноваження щодо можливості створення та регулювання безпечних і зручних умов руху транспортних засобів і пішоходів вулицями і дорогами міст та інших населених пунктів, зокрема щодо обмежень швидкості руху транспортних засобів на ділянках доріг у межах населених пунктів, які створюють загрозу для учасників дорожнього руху.

Використані джерела:

1. Про схвалення Стратегії підвищення рівня безпеки дорожнього руху в Україні на період до 2020 року: розпорядження Кабінету Міністрів України від 14.06.2017 № 481. [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/en/481-2017-%D1%80>).
2. [Електронний ресурс]. - Режим доступу: http://vuzlib.com.ua/articles/book/42045-Zarob%D1%96gannja_zlochynam_shho_p/1.html.
3. Уряд схвалив Стратегію підвищення рівня безпеки дорожнього руху в Україні на період до 2020 року.[Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://www.kmu.gov.ua/control/uk/cardnpd?docid=250145241>.

Бурдіко Константин Дмитрович,
курсант факультету підготовки фахівців
для органів досудового розслідування
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Гаркуша В'ячеслав Вікторович,
доцент кафедри адміністративного права,
процесу та адміністративної діяльності
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ,
кандидат юридичних наук

**АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ КОМПЕТЕНЦІЇ ОРГАНІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ
ПОЛІЦІЇ У СФЕРІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПУБЛІЧНОЇ БЕЗПЕКИ
ТА ПОРЯДКУ В СУЧАСНИХ УМОВАХ**

Актуальність обраної теми обумовлена об'єктивною необхідністю посилення і поглиблення забезпечення публічного порядку та безпеки, що і означає підвищення ролі правоохоронної діяльності, в першу чергу органів

Національної поліції, з чітким визначення їх компетенції у досліджуваній сфері. Деякі проблемні питання забезпечення публічної безпеки підрозділами органів Національної поліції були предметом досліджень таких учених, як І. П. Голосніченко, Д. П. Калаянов, А. Т. Комзюк, М. В. Корнієнко, Б. Г. Литвак та інші. Однак приймаючи до уваги складність досліджуваної проблеми, те, що сфера діяльності органів Національної поліції характеризується можливістю прояву реальних загроз публічній безпеці унаслідок наявної специфіки, тому вона ще не в повному обсязі є розкритою та дослідженою, а отже залишається достатньо актуальною.

Реформування Національної поліції відбувається на тлі занепаду всього спектру органів правоохоронної системи, різкого зростання кількості злочинів, дотепер немає чіткої сформованої системи забезпечення безпеки особи за особливих умов, присутні також й інші негативні процеси та чинники.

Внаслідок процесів реформування правоохоронних органів в Україні було ухвалено новий закон "Про Національну поліцію" від 02.07.2015 року. На відміну від закону України "Про міліцію", новий закон має суттєві зміни. По-перше, за обсягом він став більш розширеним і включає в себе 105 статей, а по-друге, нашу увагу привернули актуальні питання компетенції у сфері забезпечення публічної безпеки та порядку новоствореної Національної поліції України.

Водночас невирішеною залишається низка питань теоретичного та прикладного характеру, які набувають особливої актуальності, з урахуванням змін, яких зазнає система правоохоронних органів.

Метою нашої роботи є всебічне дослідження компетенції органів Національної поліції у сфері забезпечення публічної безпеки та порядку. Для досягнення поставленої мети слід вирішити такі завдання: визначити правове поле компетенції та повноважень органів Національної поліції із забезпечення публічної безпеки; визначити шляхи вдосконалення компетенції органів Національної поліції у сфері забезпечення публічної безпеки та порядку.

Розглядаючи вищезазначене питання слід згадати етимологію поняття «компетенція».

У тлумачному словнику С.І. Ожегова компетенція визначається як «коло питань, у яких хто-небудь добре обізнаний; коло чийось повноважень, прав» [1]. «Новий тлумачний словник української мови» поняття «компетенція» трактує як «добра обізнаність із чим-небудь; коло повноважень якої-небудь організації, установи, особи» [2].

Посеред інших завдань, одразу ж першим пунктом статті 2 Закону України «Про Національну поліцію» визначено, що завданнями поліції є надання поліцейських послуг у сфері забезпечення публічної безпеки і порядку. Це законодавчо визначене привілейоване становище забезпечення публічної безпеки та порядку також підсилює наукову інтерес та актуальність даного питання. Однак законодавець використовує термін «публічна безпека» не розкриваючи його змісту [3].

Визначення поняття «публічна безпека» є питанням наукових досліджень, зокрема В.Г. Фатхутдінов, провівши аналіз частотності операціоналізації та контекстуальності використання цього терміна, прийшов до висновку, що його вживання взагалі обмежене лише науковою сферою і не має свого аналогу й законодавчої закріпленості, оскільки функціонування його в чинних нормативно-правових актах України не зафіксовано [4].

Із усіх підрозділів із забезпечення публічної безпеки та порядку центральною, на нашу думку, є саме патрульна поліція, оскільки вони є ядром всіх сил, що використовуються в забезпеченні правопорядку в державі. Формуванню підрозділів патрульної поліції в нашій державі передувала необхідність вирішення таких проблемних завдань, як: 1) підвищення якості та ефективності роботи патрульних нарядів; 2) збільшення щільності нарядів поліції; 3) підвищення рівня довіри населення до Національної поліції за рахунок підвищення авторитету її діяльності.

Згідно із Законом України «Про Національну поліцію», компетенцію сил органів Національної поліції можна поділити на три групи: 1) право, що сприяє безпосередньому виконанню службових обов'язків; 2) право, що сприяє опосередкованому виконанню службових прав; 3) право, що дозволяє працівникам Національної поліції реалізовувати конституційне право на державну службу [3].

До першої групи прав працівника Національної поліції слід віднести ознайомлення з документами, що визначають його права та обов'язки відповідно до посад в органах Національної поліції, ознайомлення з матеріалами своєї особистої справи та право звернення до суду для вирішення суперечок, пов'язаних із державною службою.

До другої групи прав працівника Національної поліції відносяться: а) отримання в установленому порядку інформації і матеріалів, необхідних для виконання посадових обов'язків; б) відвідувати в установленому порядку для виконання посадових обов'язків підприємств, установ, організацій незалежно від форм власності; в) ухвалення рішень і участь в їх підготовці відповідно до посадових обов'язків; г) перепідготовка (перекваліфікація) і підвищення кваліфікації за рахунок відповідного бюджету; д) внесення пропозицій щодо вдосконалення організації роботи органів Національної поліції.

Третю групу прав працівника Національної поліції складають: а) участь за своєю ініціативою в конкурсі на заміщення вакантної посади; б) право на просування по службі; в) об'єднання в професійні союзи (асоціації) для захисту своїх прав, соціально-економічних і професійних інтересів та інше; г) пенсійне забезпечення з врахуванням стажу посадової особи в органах Національної поліції; д) право на грошове забезпечення, що складається з посадового окладу, окладу за спеціальне звання, надбавки за вислугу років та специфічні умови роботи, а також премій за результатами роботи [5].

Підсумовуючи все вищевикладене, можна запропонувати вирішення актуальних та проблемних питань компетенції органів Національної поліції у

сфері забезпечення публічної безпеки та порядку, як комплексне рішення питання щодо організації заходів та засобів попередження і розкриття злочинів та адміністративних правопорушень, а саме організації забезпечення публічної безпеки та порядку. У зв'язку з цим, є необхідність розширення компетенції працівників саме патрульної поліції у даній сфері.

Використані джерела:

1. Ожегов С.И. Словарь русского языка: [70000 слов] / под ред. Н.Ю. Шведовой – 23-е изд., испр– М.: Русский язык, 1990. – 917 с.
2. Новий тлумачний словник української мови : у 3 т. / укладачі: Д.Н. Ушаков, под ред. Н.Ф. Татяниченко–М.: Альта-Пресс, 2005. – 1216 с.
3. Про Національну поліцію: закон України від 02 липня 2015 р. [Електронний ресурс] - Режим доступу : <http://www.zakon1.rada.gov.ua>.
4. Фатхутдінов В.Г. Частотність операціоналізації та контекстуальність використання терміна “публічна безпека” в Законі України “Про Національну поліцію України” / В.Г. Фатхутдінов. - [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://goal-int.org/chastotnist-operacionalizacii-ta-kontekstualnist-vikoristannya-terminu-publichna-bezpeka-v-zakoni-ukraini-rho-nacionalnu-policiyu-ukraini/>.
5. Панова О.О. Компетенція органів Національної поліції у сфері забезпечення публічної безпеки/ Особливості підготовки поліцейських в умовах реформування системи МВС України : зб.матеріалів І міжнар. наук.-практ.конф., м.Харків, 20 трав.2016 р./ МВС України, Департамент патрул.поліції України; Харк. нац. ун-т внутр. справ, Каф. спец.фіз.підготовки. – Харків: ХНУВС, 2016. – С. 48-51

Волошина Галина Юр'івна,
курсант факультету підготовки фахівців
для органів досудового розслідування
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Гаркуша В'ячеслав Вікторович,
доцент кафедри адміністративного права,
процесу та адміністративної діяльності
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ,
кандидат юридичних наук

**ПРОТИДІЯ КУРІННЮ ТЮТЮНОВИХ ВИРОБІВ
У ЗАБОРОНЕНИХ МІСЦЯХ**

Заборона куріння — заборона паління тютюнових виробів за певних обставин і в певних місцях (переважно у громадських місцях). В різних країнах діють різні обмеження і штрафи, які закріплюються на законодавчому рівні або ж встановлюються власником певного закладу. Метою заборони паління